

Sygnatura akt V GC 109/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 10-11-2016 r.

Sąd Rejonowy w Koninie V Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Jaskólski

Protokolant: st. sekr. sąd. Julia Szadek

po rozpoznaniu w dniu 10-11-2016 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa D. S.

przeciwko K. K.

o zapłatę

I. uchyla wyrok zaoczny z dnia 5 lipca 2016r.,

II. odrzuca pozew,

III. zasądza od powoda, na rzecz pozwanego kwotę 2 417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje pobrać od powoda, na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Koninie) kwotę 886zł tytułem brakującego opłaty sądowej.

Krzysztof Jaskólski

Sygn. akt V Gc 109/16

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 10.12.2015r., powód D. S. zażądał zasądzenia od pozwanego K. K. kwoty 23.718,16 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01.06.2015r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. Powód wskazała adres pozwanego we W..

W uzasadnieniu wyjaśnił, że do firmy (...)z siedzibą we W. dostarczył z jego fermy ślimaki, które zostały odebrane przez pozwanego bez zastrzeżeń. Wobec czego wstawił fakturę VAT a po upływie terminu płatności kontaktował się z pozwanym, lecz nie przyniosło to oczekiwanych rezultatów.

Pozwanemu prawidłowo doręczono odpis pozwu wraz z załącznikami oraz zobowiązanie do złożenia odpowiedzi na pozew w terminie 14 dni pod rygorem zwrotu jak i zawiadomienie o terminie rozprawy (k. 16 i 19).

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew. Nie stawił się też na termin rozprawy mimo prawidłowego zawiadomienia.

Wobec powyższego Sąd wydał w dniu 05.07.2016r. wyrok zaoczny, w którym uwzględnił w całości żadaną kwotę oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, nadając wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności (k.23).

W dniu 31.08.2016r. (data stempla pocztowego) pozwany złożył sprzeciw od w/w wyroku zaocznego podnosząc zarzut jurysdykcji krajowej a także żądając o uchylenie w całości wyroku zaocznego i odrzucenie pozwu oraz zasądzenie kosztów procesu. Pozwany bowiem wskazał, że nie miał i nie ma miejsca zamieszkania ani zwykłego pobytu czy też siedziby prowadzonej działalności gospodarczej w Polsce. Pozwany asekuracyjnie wniósł również o uchylenie wyroku zaocznego w całości i oddalenie powództwa z uwagi na brak udowodnienia zasadności roszczenia. Ponadto z uwagi na brak legitymacji biernej po stronie pozwanej, bowiem pozwanym została osoba fizyczna a nie spółka.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód osobiście dostarczył do firmy (...)z siedzibą przy V. P. 43, (...) S. M. in P., we W. ślimaki w ilości 2.100 kg. Powód na w/w firmę wystawił za ich dostarczenie fakturę VAT o nr (...)r. na kwotę 23.718,16 zł z terminem płatności na dzień 31.05.2015r.

dowód : okoliczność bezsporna, w/w faktura VAT k. 4, list CMR k. 5

Sąd uznał za autentyczne i wiarygodne wszystkie dokumenty, które posłużyły do dokonania w sprawie ustaleń faktycznych, gdyż ostatecznie nie były kwestionowane przez strony a Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu w świetle dokonanych ustaleń faktycznych stwierdzić należało brak jurysdykcji krajowej o czym poniżej. Tym samym bezprzedmiotowa pozostała argumentacja stron sporu w dalszych pismach procesowych.

Zgodnie z zasadą priorytetu konwencyjnego, wyrażoną w art. 91 Konstytucji, ratyfikowana umowa międzynarodowa, po jej ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, stanowi część krajowego porządku prawnego i jest bezpośrednio stosowana, chyba że jej stosowanie jest uzależnione od wydania ustawy. Umowa międzynarodowa ratyfikowana za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie ma pierwszeństwo przed ustawą, jeżeli ustawy tej nie da się pogodzić z umową. Jeżeli wynika to z ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską umowy konstytuującej organizację międzynarodową, prawo przez nią stanowione jest stosowane bezpośrednio, mając pierwszeństwo w przypadku kolizji z ustawami.

Zatem, w odniesieniu do prawa stanowionego przez odpowiednie organy Unii Europejskiej obowiązuje zasada pierwszeństwa prawa wspólnotowego. Zasady jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych zostały uregulowane przez Wspólnotę Europejską w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr (...) z dnia 12 grudnia 2012r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U.UE.L. 2015.54.1). W związku z powyższym, w zakresie uregulowanym w rozporządzeniu, przepisy kodeksu postępowania cywilnego nie mają zastosowania.

W niniejszej sprawie strony procesu bezspornie zamieszkują w różnych państwach, powód w Polsce, pozwany we W., które to należą do Unii Europejskiej, zatem w zakresie jurysdykcji ma zastosowanie w/w rozporządzenie.

Zgodnie bowiem z art.1 ust. 1 w/w rozporządzenia ma ono zastosowanie w sprawach cywilnych i handlowych niezależnie od rodzaju sądu. Zaś artykuł 4 rozporządzenia, stanowiący odpowiednik art. 2 rozporządzenia nr 44/2001 określa jurysdykcję ogólną (B. D., G. pratique de la compétence des tribunaux et de l'exécution des jugements en (...), G. 2007, s. 13 i n.). Na mocy tego przepisu osoby mające miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego, bez względu na posiadane obywatelstwo, mogą być pozywane przed sądy tego państwa członkowskiego. Zastosowano więc łącznik personalny, którym jest miejsce zamieszkania, określane zgodnie z art. 62 rozporządzenia lub siedziba osoby prawnej, określana zgodnie z art. 63 rozporządzenia, natomiast zrezygnowano w nim z łączników przedmiotowych lub subiektywnych.

W sprawie pozwany ma miejsce zamieszkania we W. tak jak i spółka swoją siedzibę do której dostarczył powód ślimaki.

Natomiast z art. 5 wynika, że osoby mające miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego mogą być pozywane przed sądy innego państwa członkowskiego tylko zgodnie z przepisami ustanowionymi w sekcjach 2-7 niniejszego rozdziału. W sekcji 2 znajduje się art. 7 pkt 1 lit. a i b z którego wynika, że osoba, która ma miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego może być pozwana w innym państwie członkowskim:

1) a) w sprawach dotyczących umowy – przed sądy miejsca wykonania danego zobowiązania;

b) do celów niniejszego przepisu – i o ile nie uzgodniono inaczej – miejscem wykonania danego zobowiązania jest:

- w przypadku sprzedaży rzeczy ruchomych - miejsce w państwie członkowskim, w którym rzeczy te zgodnie z umową zostały albo miały zostać dostarczone.

Artykuł 7 pkt 1 w/w rozporządzenia ustanawia zatem zasadę jurysdykcji szczególnej w sprawach dotyczących umów. Przepis ten przyjmuje zasadę, zgodnie z którą powództwo przeciwko osobie mającej miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego może być wytoczone także przed sądem miejsca wykonania zobowiązania (łącznik locus executionis). Przy czym spośród ogółu stosunków umownych wyodrębniono umowę sprzedaży rzeczy ruchomych oraz umowę świadczenia usług (art. 7 pkt 1 lit. b), dla których dla celów ustalenia jurysdykcji określono w sposób autonomiczny „miejsce wykonania zobowiązania”. W odniesieniu do umowy sprzedaży jest to miejsce w państwie członkowskim, w którym rzeczy ruchome zgodnie z umową zostały dostarczone albo miały zostać dostarczone; w odniesieniu do umowy świadczenia usług jest to miejsce w państwie członkowskim, w którym usługi zgodnie z umową były świadczone albo miały być świadczone.

Nie budzi wątpliwości, iż dochodzone pozwem roszczenie związane jest z umową sprzedaży ślimaków, których dostarczenia do W. podjął się osobiście powód. Zaś same przedmiotowe ślimaki to nic innego jak rzecz ruchoma. Zatem jeśli już miał być K. K. pozwany notabene zamieszkujący we W. to jedynie w innym państwie członkowskich jaki są W. nie tylko ze względu na miejsce zamieszkania, lecz także z uwagi na fakt, że sporne ślimaki zostały dostarczone do tego państwa.

Odnosnie badania jurysdykcji krajowej w procesie, przepisy kodeksu postępowania cywilnego (Część czwarta, Księga pierwsza, Tytuł III) stanowią, zgodnie z art. 1099. § 1, iż brak jurysdykcji krajowej sąd bierze pod rozwagę z urzędu w każdym stanie sprawy. W razie stwierdzenia braku jurysdykcji krajowej sąd odrzuca pozew albo wniosek, z zastrzeżeniem art. 1104 § 2 lub art. 1105 § 6.

Mając powyższe na względzie, należało w pkt I wyroku uchylić wyrok zaoczny z dnia 5 lipca 2016r. na mocy 347 k.p.c.

Natomiast w pkt II wyroku należało działając na podstawie art. 1099 § 1 zd. 2 k.p.c. pozew odrzucić.

Powód przegrał proces w całości co do kwoty głównej, stąd na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. winien zwrócić pozwanemu poniesione przez niego koszty procesu. Na koszty te złożyła się kwota 2.417 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

Pozostałe nieuiszczone przez żadną ze stron koszty w wysokości 886 zł tymczasowo poniósł Skarb Państwa, bowiem powód nie uiszczył brakującej opłaty sądowej od pozwu w tejże wysokości. Tym samym Sąd, na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Koninie je od powoda.

SSR Krzysztof Jaskólski